

Herman Finkers, Het Moderne Kerklied

Mijn vader was al jaren niet meer naar de kerk gegaan
Hij wist nauwelijks het verschil meer tussen paus en kapelaan
't Stabat Mater Dolorosa had hij zolang niet gehad
En Dies Irae Lacrimosa zong hij enkel nog in bad

Dus ging mijn vader fijn weer op een ochtend naar de mis
En daar klonken nieuwe liederen, zo jeugdig en zo fris:
Rondom het altaar dansen we blij, te gek joh, Jezus leeft
Ik hou van jou, ja net zoals Hij ook van mij gehouden heeft

Ja, we zingen en we springen en we zijn zo blij...
Falderie, falderei

Pak de hand maar van die ander, kom erbij en zeg maar "Ja"
Want jij mag er zijn van Jezus, wees lief, Hallelujah
Lief zijn voor Hem en zacht zijn voor haar, ook Hij was zacht, echt waar:
Dus knuffel de vrede naar elkaar, 'Kerk-zijn' is een streelgebaar

En Hij stierf op Golgotha
Falderie, faldera

Als compleet veranderd vader kwam m'n pa de kerk weer uit
Thuisgekomen smet hij het bankstel met een rotklap door de ruit
Hij riep naar de buurvrouw 'Prostituee', greep de jeneverfles
Zocht een karatefilm op tv, wierp naar de kat een keukenmes
Hij vloekte zijn kinderen naar moeder d'r rok, daar hoorden wij verweesd:
"Kinderen hoedt u, weest toch bevreesd: vader is weer naar de kerk geweest"